

Десета глава

На третия ден след пристигането ни в Ранкодом, Винко Станс отведе мен, жупана и старейшините на едно място, което общината на Ранкодом ни беше отстъпила за построяване на село и за землище, от което да се изхранваме. До мястото отидохме много бързо с една самоходна талига, която управляваше Винко Станс, но той ни каза, че до там има четвърт ден ход, ако вървим пеша.

Мястото се намираще в подножието на планината, на която беше вратата на рая. Полето, което се простираще пред очите ни, много ни напомни на родното поле и затова всички с благодарност към Бога и към жителите на Ранкодом приехме да се установим тук. Землището беше обширно и предостатъчно за няколко поколения напред.

Запитах Винко Станс, дали той или някой от съветниците от общината на Ранкодом ще има нещо против една десета от землището да заделим за манастира. Той отговори:

- Не само че няма да имаме нещо против, а ще се радваме на вашата земя да има и свещено място, където онези, които желаят, да могат да се отдадат на Бога.

Жупанът и старейшините също се зарадваха, защото това означаваше, че животът на нашата общност ще продължи да тече под Божията закрила.

След това Винко Станс извади от самоходната талига един сгънат голям лист, и когато го разгъна, всички видяхме чертеж на новото си село, на който бяха отбелязани отделни къщи, сградата на общината, Божият храм, стопански и други сгради.

- Този чертеж е само предложение – каза Винко

Станс. - Вашият съвет трябва да реши окончателния му вид. Ние имаме хора, които ще ви помогнат да направите по-подробни чертежи за отделните къщи и другите сгради. При строителството също ще ви окажем помощ с хора и градива.

Жупанът беше много доволен от това, което видя и чу, но каза на Винко Станс:

- Винко, ние наистина сме много по-изостанали от вас, но бихме искали това, което правите за нас да не бъде даром. Ако сте съгласни, ще ви се отплащаме с изделия от нашите стада – мляко, сирене, месо, кожи, а по-нататък – с неща, които произведем от земята.

- Вие дойдохте тук, защото други ограбваха труда и имуществото ви. Ние не искаме да ви ограбваме – каза Винко Станс, - а да ви помогнем. Но онова, което ви е в повече, с удоволствие ще приемаме.

Тогава двамата стиснаха десниците си и сключиха първия договор между нашите общности. Никой по-късно не се опитваше да оспорва или да се съмнява в този договор, защото както жупанът, така и Винко Станс бяха сред най-уважаваните хора в своите общности. Както ние имахме изключително доверие на жупана, така жителите на Ранкодом имаха такава на Винко Станс.

Договорът, който беше сключен на третия ден от идването ни в земите на Ранкодом, щеше да ни предостави големи възможности – срещу нашите изделия щяхме да получаваме не само помощ от жителите на Ранкодом, а и градива и необходими сечива.

Винко Станс предложи да се заловим колкото се може по-бързо за работа върху чертежите на новото ни село, за да може скоро да започне и истинския труд по изграждането на къщите и другите сгради. По този начин нямаше да се чувстваме като излишни пришълци, пък и

заети с тази полезна дейност няма да усетим празнота след напускане на родните си домове.

Върнахме се в Ранкодом с радостни сърца. Винко ни запозна с няколко мъже и жени, които с помощта на светещи плочи правеха чертежи на къщи до най-големите подробности. Те ни показаха своите предложения за новите ни къщи и казаха, че ще бъде добре, ако всяко семейство разгледа чертежа на своята нова къща и каже своето мнение за него – дали са съгласни, ако не са – какво предлагат, а ако са съгласни – какво още биха поискали да се добави или подобри.

Най-възрастният от групата мъже и жени, които правеха чертежите, каза:

- Във вашето село, онова, от което дойдохте, къщите са различни, защото не сте знаели за много неща, които видяхте, когато пристигнахте в Ранкодом. Затова в бъдещите ви домове ще има много нови неща. Покривите ви няма да са от слама, а прозорците ви ще бъдат със стъкла и то такива, които събират силата на слънцето, стаите ще се отопляват и осветяват и нощем от топлината и силата на слънцето, благодарение на тези стъкла. Невидимият вятър, който ще почиства домовете ви, също ще се произвежда от натрупаната сила на слънцето. Водениците, с които жените ви ще перат дрехите, пак ще се въртят от силата на слънцето, събрана или от стъклата на прозорците, или от плочите на покрива. Всички тези неща много ще улеснят живота ви и ще го променят коренно.

В отговор на тези думи жупанът каза:

- Благодарни сме на Бога и на жителите на Ранкодом за безценната помощ, която получаваме, за всички тези чудеса, с които сме обсипани и с които ще живеем в бъдеще. За съжаление ние, старите, сме вече с

уморени умове. Затова ще ви помоля да помогнете на нашите деца и младежи да научат колкото е възможно повече за тези чудеса, за да свикнат с тях и да мога полесно да ги използват и управляват.

Всички мъже и жени от групата, която правеше чертежи, предложиха услугите си да помогнат на нашите младежи и деца да се научат да боравят с множеството сечива, които ние наричахме чудеса. Най-възрастният от тях ни обясни:

- Тези сечива не са чудеса. Те са създадени от хора, благодарение на техните познания и умения. С тях спокойно могат да си служат всички хора, след като се научат как да вършат това.

Винко Станс тогава каза:

- Всички разбрахте, че за да си служим с тези сечива трябва да се научим как да боравим с тях. А такива сечива и неща има навсякъде около нас, всеки ден ни се налага да използваме такива сечива. Жителите на Ранкодом никога не са имали затруднение с това. И това не е благодарение на техния ум. Колкото и да е умен човек, за да използва някое сечиво, той трябва да се научи как да го прави. Ако човек е по-умен, това не означава, че той ще може да си служи по-добре с някое сечиво от някой, който е по-малко умен. Умението да си служиш с дадено сечиво зависи от това доколко си се научил да боравиш с него и доколко си сръчен. Ако си по-умен и по-сръчен, ще боравиш по-добре, но независимо от всичко, и да не си много сръчен, ако си се научил как да боравиш, ще можеш да използваш сечивото. Това означава, че на новодошлите трябва помощ да се научат как да боравят с всички сечива, които ще се наложи да използват както при строежа на новото си село, така и в бъдеще.